

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 36.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366895840/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Hvad skal jeg med dit Liv? – svarede Spilleren koldt – det har kun Værd for dig, men intet for mig; jeg har Tralle nok i mine Bjergruber. Men hør nu et andet Forslag! jeg vil give dig de to Aar tilbage, som du skylder mig, jeg forlanger hverken din Rigdom eller dit Kongerige, ja jeg vil give dig Hustrue og Børn uskadte tilbage, naar du, efter et langt og lykkeligt Liv, vil afstaae mig den Smule Fornøielse, du venter i den anden Verden, som dog jo Ingen alligevel kan være vis paa, og allerminst saadan en Karl som du, der allerede har spilt Kone og Børn og to Aar af sit Liv bort.»

»Nei, Djævel! – sagde Holger – før vil jeg kæmpe med dig og hele Helvede selv; endnu kan du dog kun slaa Legemet ihjel.» Han drog nu sit Sværd og slyngede det rasende imod Troldmandens Hoved; men den lange Mand hævede hastig sin Tryllestav og Holgers Arm stod stiv og trokkelig i den truende Stilling.

»Vi kan endnu komme til Akkord – sagde Spilleren – du vil ikke give mig hvad jeg forlanger, nu vel! saa sæt det da paa Spil! Lykken har været med dig saa tit, maaskee er den det endnu. Kast Tærninger med mig! dersom du vinder, saa er vi qvit for evig, og alt, hvad du har tabt, er gjenvundet; taber du, skal du først betale mig paa Dommedag, og skal have Liv, Kongerige, Hustrue og Børn, og al Verdens Lyksalighed ovenikjøbet. Men saa maa du kaste din Lykkeskilling fra dig; thi saalænge du har den, kan ikke Fanden selv spille med dig. Gjør nu hvad du vil! din venstre Arm er fri.»

»Jeg kaster – svarede Holger og blegnede, idetsamme kastede han Lykkeskillingen fra sig og greb de forfærdelige Tærninger – men Hvo staaer mig inde for at du spiller ærligt? Satan! du kan sagtens faae Tærningerne til at trille som du lyster.»

»Dersom jeg ikke denne Gang spiller ærligt og lader Lykken alene her raade, saa gjelder min Fordring ikke paa Dommedag, og du troer dog vel, han kan see det, som sidder øverst i Retten.»

»Jeg har kastet» – stammede Holger – og Tærningerne rullede klingende hen over Steenbordet. Han vovede neppe at see hvad han havde kastet; men Blodet foer ham høit til Hjerte og Kiud, da han saae to Sexer og en Fem.

»Nu skal der meer end en helvedes Lykke til at vinde – raabte Spilleren og beed sig i de tørre Læber – det lader til at Lykken er dig bedre end Forstanden, du Gæmning! og at jeg har gjort Akkord som en Domsmer.»